

Amts 2den Valgkreds (Moesgaard-Kjeldsen) — lidt overlegent, forekommer det mig — affærdigede det ærede Medlem fra Gudme (Jensen [Broby]), saa er det efter min Mening noget ubegrundet. Det ærede Medlem fra Gudme anførte som Grund for sin Paastand en Dom, der er faldet ved Sø- og Handelsretten, en sønderknuvende Dom over Ernæringsraadets Administration. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds anførte til Begrundelse for sin Paastand ikke et eneste Eksempel; det var kun en Paastand ud i Luften og ikke noget som helst andet, en Paastand, som det ærede Medlem maaske senere kan begrunde, men i Øjeblikket staar der en Dom fra Retten overfor en løs Paastand af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds. Det forekommer mig ogsaa, at det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds kom lovlig højt op, naar han gentagne Gange ironiserede over det ærede Medlem fra Gudmes Ungdom. Der er den Forskel mellem de to ærede Medlemmer, at det ærede Medlem fra Gudme kommer lige ude fra det praktiske Landbrug og kender som praktisk Landmand de Forhold, han taler om, medens man om det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds — der har været et fremtrædende Medlem indenfor det praktiske Landbrug, det anerkender jeg — maa sige, at efter at det ærede Medlem er blevet Ernæringsraadets Formand, er der gaaet et stort Stykke Embedsmand i ham. Under disse Forhold er jeg ret overbevist om, at Blikket ude fra det praktiske Landbrug ser fuldt saa klart paa det paa-gældende Spørgsmaal som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds.

Jeg har i øvrigt først et Par ganske korte Bemærkninger til den højtærede Trafikminister. Trafikministeren oplyste efter Anmodning af mig, at der var givet Eneretsbevilling til otte Privatbaner i Løbet af det sidste Aars Tid. Jeg takker den højtærede Trafikminister for denne Oplysning, og det glæder mig saaledes at have faaet oplyst, at vi altsaa har faaet Eneretsbevilling til dobbelt saa mange Jernbaner, som man vilde have kunnet faa, hvis Lovforslaget ikke var blevet lavet om.

Derimod forekommer det mig, at den højtærede Minister kom saare let hen over at besvare mit Spørgsmaal om de vanskelige Jernbaneoverkørsler; det forekommer

mig, at den højtærede Minister der maa give noget mere udtømmende Besked. Forholdet er det, at vi her i Landet har en Del — jeg vil ikke sige en Række, men i alt Fald en Del — saare vanskelige Jernbaneoverkørsler, og jeg nævnedes enkelt, den ved Døstrup Station i Himmerland, en Overkørsel, der er særlig vanskelig, da en Bakke hindrer Udsigten; det er derfor et rent Under, at der ikke er sket Ulykker der. Jeg mener, at det maa være Statens Opgave at undersøge, i hvor vid Udstrækning det økonomisk set vil være forsvarligt for Staten at afhjælpe de Mangler, der er ved Overkørslerne, og særlig Manglerne ved Stations-Overkørslerne, hvor der som Regel er saa meget Mandskab, at man uden stor Bekostning kan lukke et Led eller sænke en Bom. Jeg spørger derfor den højtærede Minister, om han vil være med til at undersøge dette Forhold i al Almindelighed og ogsaa være med til at afhjælpe Manglerne paa de Steder, hvor der er mest Fare. Jeg vil indtrængende henstille, at dette sker; jeg tror, de faa Penge, der gives ud til en saadan Sag, er givet godt ud, og at det er en billig Risikopræmie, som vil fjerne meget Ansvar for Statsbanerne og megen Fare for de Folk, der skal færdes paa disse farlige Steder.

Vi staar nu her i Danmark umiddelbart overfor den Dag, da Sønderjylland kommer tilbage til Danmark, da den Uret, der blev gjort i 1864, bliver gjort god igen. Vi staar forhaabentlig ogsaa overfor den Dag, da Tusind Aars Kamp afsluttes og afsluttes paa en saadan Maade, at der i Fremtiden kan blive Ro om det Spørgsmaal, at der kan blive Fred mellem de to Nationer, og at det danske Folk i Nordslesvig kan faa Lov at leve sit Liv under Danmark i Fred og Ro. I den Kamp, som nu forestaar, Kampen ved Afstemningen, den Kamp, som gerne skulde blive den sidste i det Spørgsmaal, har vi den nuværende Regering som Fører, og der er sagt gentagne Gange baade fra denne Plads og rundt om paa Møder i Landet, at den Regering, som sidder i Øjeblikket, møder Mistillid i store Dele af det danske Folk baade Nord for og Syd for Kongeaen. Der kan diskuteres om, hvorvidt dette er berettiget eller uberettiget; mig forekommer det, at denne Mistillid er i allerhøjeste Grad berettiget. Det forekommer mig, som det er blevet sagt af et æret Medlem, at man ikke tidligere har haft Indtryk af, at der hos de nuværende Ministre — det